

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۶/۱۸

نویسنده: ناطق ملک زاده

مترجم: سید حسام مل

آیپاکستان از سلاح‌های آمریکایی برای کشتن غیرنظامیان در افغانستان استفاده می‌کند؟

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل سنیت گرفت ۲۰۲۶/۰۶/۱۶

اسلام آباد نمی‌تواند در یک درگیری نقش میانجی را بازی کند، در حالی که در درگیری دیگر، مراکز ترک اعتیاد را به شدت تخریب و روستاییان بی‌گناه را مجازات می‌کند

پس از یک ماه آرامش، پاکستان هفته گذشته دورجدیدی از حملات هوایی را در سراسر افغانستان انجام داد که به گفته هیئت کم‌رسانی سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، منجر به کشته شدن حداقل ۱۳ غیرنظامی و زخمی شدن ۱۰ نفر دیگر شد.

پاکستان این حملات را تأیید کرد و گفت که مخفیگاه‌های شبه‌نظامیان را هدف قرار داده و ۲۶ جنگجوی مرتبط با تحریک طالبان پاکستان (TTP) را کشته است. در حال حاضر، هیچ مرجع و تحلیل مستقلی وجود ندارد که ادعاهای پاکستان را تأیید کند. این اولین باری نیست که اسلام‌آباد ادعا می‌کند بمب‌ها یس TTP را هدف قرار داده است، در حالی که هیچ مدرکی ارائه نمی‌دهد. در ماه مارچ، حملات پاکستان به مرکز ترک اعتیاد امید در کابل اصابت کرد، جایی که طبق گزارش سازمان ملل متحد، حداقل (۱۴۳) نفر کشته شدند. اما این حملات محکومیت یا حتی توجه کمی از سوی جامعه بین‌المللی، از جمله ایالات متحده، که در دوره دوم ریاست جمهوری دونالد ترامپ روابط نزدیکی با پاکستان برقرار کرده است، برانگیخته است.

حاجی حفیظ‌الله، مردی محلی از ولایت خوست که پس از حملات هوایی، شب را با پسرش و دیگر هم‌دهاتیان اش در حال بیرون کشیدن اجساد از زیر آوار گذراند.

او به آراس گفت: «یکی از خانواده‌ها هفت فرزند خود را از دست داد. آنها بین ۳ تا ۱۵ سال سن داشتند. یک زن و یک مرد از یک خانواده نیز کشته شدند. همه آنها خواب بودند. آنها هیچ ارتبای طی با هیچ گروهی نداشتند. آنها جنگجو نبودند. آنها افراد فقیری بودند، افراد ساده.»

در مورد ادعای اسلام‌آباد مبنی بر اینکه هدف تحریک طالبان پاکستان بوده است، آراس همچنین با عصمت‌الله، که در خوست زندگی می‌کند، صحبت کرد. او تنها یک ساعت قبل از مصاحبه از مراسم تشییع جنازه برگشته بود.

عصمت‌الله گفت: «پاکستان می‌گوید که با تروریست‌ها می‌جنگد، پس چرا امروز کودکان را دفن کردیم؟ اگر این کودکان تروریست بودند، اسلحه‌هایشان را به ما نشان دهید. جرم آنها را به ما نشان دهید. تنها جرم آنها این بود که افغان، فقیر و در نزدیکی مرزی خوابیده بودند که پاکستان فکر می‌کند هر زمان که بخواهد می‌تواند بمباران کند.» به گفته عصمت‌الله، این سوالی است که جامعه بین‌المللی باید از پاکستان بپرسد.

تا کنون، تا تاریخ نگارش این مقاله، هیچ کشوری این حمله اخیر را به طور جدی محکوم نکرده است. برخی سعی خواهند کرد این حملات را به بهانه اینکه طالبان مشروع نیستند، دفن کنند. در واقع، شکی نیست که طالبان یک رژیم خشونت‌طلب است که افغانستان را به گروگان گرفته است. آنها سیاست‌های سختگیرانه‌ای را بر زنان و دختران تحمیل

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

کرده‌اند، زندگی عمومی را خفه کرده‌اند، آزادی‌های اساسی را از بین برده‌اند و زندگی روزمره را برای میلیون‌ها افغان غیرقابل تحمل کرده‌اند. هیچ افغان صادقی نمی‌تواند این واقعیت را انکار کند.

همچنین هیچ کس نمی‌تواند ارتباط مداوم طالبان با شبکه‌های تروریستی بین‌المللی و حضور آنها در افغانستان را انکار کند. طبق گزارش در ماه دسامبر ۲۰۲۵ تیم نظارت بر پشتیبانی تحلیلی و تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل، ادعای طالبان مبنی بر اینکه گروه‌های تروریستی در افغانستان فعالیت نمی‌کنند «معتبر» نیست و طالبان همچنان با القاعده و تحریک طالبان پاکستان ارتباط دارد.

اما نامشروع بودن طالبان به این معنی نیست که حقوق اساسی مردم افغانستان به حالت تعلیق درآمده است. ناامیدی یک دولت از طالبان یا تحریک طالبان پاکستان به آن حق مجازات روستاییان در خوست، کنر یا پکتیکا را نمی‌دهد. این نمی‌تواند مجوزی برای کشتن خانواده‌های فقیر تحت پوشش مبارزه با تروریسم باشد.

عصمت‌الله گفت که جهان باید از برخورد با مرگ افغان‌ها به عنوان صدای پس زمینه دست بردارد. «ما از جهان نمی‌خواهیم که برای ما بجنگد؛ ما از جهان می‌خواهیم که حقیقت را بگوید. یک کودک و یک مادر که در خوست یا پکتیکا کشته می‌شوند، هنوز یک کودک و یک مادر هستند. اگر واقعاً حقوق بشر وجود دارد و اگر واقعاً معنایی دارد، باید برای مردم افغانستان نیز معنایی داشته باشد.» در حال حاضر، به نظر می‌رسد جهان بیش از حد مشغول است تا رنج غیرنظامیان افغان را ببیند. ایالات متحده که دهه‌ها در افغانستان مداخله کرده و پس از خروجش در سال ۲۰۲۱ مسئولیت آنچه در این کشور می‌گذرد را بر عهده دارد، در جاهای دیگر، از جمله ایران، اوکراین و غزه، بیش از حد مشغول است.

این نقطه کور می‌تواند پیامدهایی داشته باشد. ایالات متحده به دلیل سابقه طولانی روابط امنیتی با پاکستان، نفوذ قابل توجهی بر این کشور دارد. بین سال‌های {۲۰۰۲ تا ۲۰۱۶}، ایالات متحده با میلیاردها دلار کمک نظامی از قوای مسلح پاکستان حمایت کرد. اخیراً، در سال (۲۰۲۲)، ایالات متحده یک بسته پشتیبانی (۴۵۰ میلیون دلاری برای جت‌های «F-۱۶» برای پاکستان تصویب کرد و گفت که از عملیات ضد تروریسم پاکستان حمایت کرده و توانایی هوا به زمین آن را بهبود می‌بخشد. همچنین به حمایت از جت‌های جنگنده F-۱۶ پاکستان از طریق تعمیر و نگهداری و کمک‌های فنی ادامه داده است.

در سال (۲۰۲۵)، ایالات متحده فروش بسته ارتقاء تکنولوژیک و تجهیزات ۶۸۶ میلیون دلاری برای جت‌های جنگنده F-۱۶ پاکستان را تصویب کرد و امسال، نیروی هوایی ایالات متحده قراردادی ۴۸۸ میلیون دلاری را برای پشتیبانی فنی و انجینری دراز مدت سیستم‌های راداری F-۱۶ به شرکت نورثروپ گرومن اعطا کرد که پاکستان نیز از جمله کشورهای تحت پوشش این قرارداد بود.

هیچ مدرک عمومی مبنی بر استفاده از طارات یا مهمات تأمین‌شده توسط ایالات متحده در حملات هوایی پاکستان که از ابتدای امسال صدها غیرنظامی را کشته است، وجود ندارد. با این حال، احتمال زیادی وجود دارد که این کشور این کار را انجام داده باشد، زیرا جت‌های F-۱۶ از جمله ارزشمندترین دارایی‌های دفاعی در زرادخانه ارتش پاکستان هستند.

واشنگتن باید از اهرم فشار خود برای پیگیری پاسخگویی استفاده کند و ایالات متحده باید در مورد حق افغانستان برای عدم بمباران کودکان در خانه‌هایشان صحبت کند. واشنگتن باید از پاکستان بخواهد که برای ادعاهای خود شواهدی ارائه دهد، از تحقیقات مستقل در مورد مرگ غیرنظامیان حمایت کند و روشن کند که همکاری‌های ضد تروریسم نمی‌تواند به عنوان پوشش سیاسی برای حملات سرحدی که غیرنظامیان افغان را می‌کشد، استفاده شود.